

SU RANDY CLARKO PRATARME

MILŽINŲ NUGALĖTOJAI

Principai, kurie padės įveikti
DIDŽIAUSIAS KLIUTIS GYVENIME

LEIF HETLAND

*Šią knygą skiriu savo žmonai Jennifer,
su kuria esu susituokęs jau 28-erius metus.
„Jennifer, tu esi svarbiausia mano rėmėja.
Tu daugiausiai paaukėjai, kad aš tapčiau
milžinų nugalėtoju.
Tu – didžiausia mano gyvenimo herojė.
Tikiu, kad per ateinančius 28-erius metus
drąsiai žygiuodami kartu įveiksime
visus gyvenime pasitaikančius milžinus.
Myliu tave.“*

Leifas

TURINYS

PRATARMĖ / 13

ĮVADAS / 15

1 DALIS: PASIRENK KOVAI

PIRMA TAISYKLĖ: ATLIK PAPRASTUS DARBUS / 21

ANTRA TAISYKLĖ: ATRASK TAU SKIRTĄ KOVĄ / 37

TREČIA TAISYKLĖ: SUPRASK DIEVO LAIKĄ / 53

KETVIRTA TAISYKLĖ: VIENYBĖ SU DIEVU IR ARTIMU / 73

2 DALIS: ŽENK Į KAUTYNIŲ LAUKĄ

PENKTA TAISYKLĖ: TURĖK DRĄSIAŠĮ ŠIRDĮ / 91

ŠEŠTA TAISYKLĖ: NEIMK Į ŠIRDĮ KRITIKOS
IR PRIEŠINKIS BAIMEI / 109

SEPTINTA TAISYKLĖ: IŠKILMINGAI ŠVĘSKITE
PRAEITIES PERGALES / 125

AŠTUNTA TAISYKLĖ: SIEK ATLYGIO / 141

3 DALIS: IŠKOVOK PERGALE

DEVINTA TAISYKLĖ: BŪK SAVIMI / 159

DEŠIMTA TAISYKLĖ: Į KOVĄ PASIIMK TINKAMĄ GINKLĄ / 173

VIENUOLIKTA TAISYKLĖ: KALBĖK – NETYLĖK! / 189

DVYLIKTA TAISYKLĖ: BĖK PIRMYN! / 205

EPILOGAS: MILŽINŲ NUGALĖTOJŲ PASAULIS / 225

PRATARMĖ

Leifas Hetlandas yra mano didvyris. Jis dažnai veda konferencijas įvairiose pasaulio šalyse. Leifas yra vienas iš drąsiausių (o gal net pats drąsiausias) mano pažįstamų tarnautojų, todėl man didelė garbė jį pažinti ir būti jo bičiuliu. Asmeninę pažintį su Leifu paminėjau specialiai – siekdamas, kad mano teiginiai apie jį ir naująją jo knygą būtų svaresni.

Perskaitęs šią knygą apie milžinų nugalėtojus, drįstu pasakyti, kad tai įspūdinga knyga, ugdanti tikėjimą. Jei savo gyvenime pritaikysite tuos dvylika knygoje pateiktų principų, jūsų tikėjimas bus sustiprintas, gyvenime patirsite daugiau pergalių nei pralaimėjimų. Pasakodamas apie Dovydą, o ypač apie jo kovą su Galijotu, autorius išdėsto dvylika taisyklių. Man patiko, kad Leifas knygoje pateikia pavyzdžius ne tik iš Dovydo gyvenimo, bet ir iš savo asmeninio gyvenimo kovų, atskleisdamas puikias pergales, kurias iškovojo prieš tikrai didelius gyvenimo milžinus. Manau, kad Leifo pasakojimai ugdo tikėjimą, leisdami mums suprasti, kad Dovydo Dievas yra ir Leifo Hetlando Dievas, o taip pat ir mūsų didis Dievas, padedantis eiti per gyvenimą ir iškovoti šaunias pergales. Kaip Dovydas ir tuometinė Izraelio kariuomenė, taip ir Leifas išstoja prieš milžiną, kurį ne visi iš mūsų išdrįstume užpulti. Kaip Dovydas savo pergale įkvėpė drąsos kitiems Dievo kariaunos vyrams, taip ir Leifo pasakojimai apie dabartines pergales tegul įkvėpia mūsų tikėjimą. Leifas moko, kaip sustiprinti tikėjimą, kad drąsiai žengtume į kautynių lauką ir susikautume

su milžiniais, grūmojančiais Bažnyčiais, kuri yra šių laikų Dievo kariauna.

Reikšmingi ir svarbūs knygoje ne tik pasakojimai, bet ir Leifo įžvalgos, ką gyvenime derėtų daryti kitaip, kad iškovotume didesnes pergalės. Kaip sako mano bičiulis Billas Johnsonas, jei nori nugalėti milžinus, susidraugauk su milžinų nugalėtoju. Išties ši knyga leidžia mums mokytis iš vieno geriausių šių dienų milžinų nugalėtojo. Skaitydamas ją, jautiesi lyg mokinukas, sėdintis prie autoriaus kojų ir besisemiantis išminties iš prityrusio kovotojo, dėstančio strategijas, kaip ne tik išlikti gyvam kovos lauke, bet ir laimėti mūši.

Būtinai perskaitykite šią knygą! Pamatysite, kad ji – tikra aukso kasykla, išminties ir padrąsinimo šaltinis. Perskaitykite ją patys ir pasiūlykite draugams. Nepraleiskite šios puikios progos pasimokyti iš dviejų šauniausių milžinų nugalėtojų Dievo tautos istorijoje – Dovydo ir Leifo.

Dr. Randy Clarkas
„Global Awakening“ ir „Apostolic Network
of Global Awakening“ steigėjas ir prezidentas

ĮVADAS

Pačiame slėnio viduryje stovi berniukas. Už jo nugaros, ant kalvos, kautynėms išsirikiavusi jo tautiečių kariauna. Priešais berniuką tuščioje plynėje išdygsta milžinas, įžymus karys. Jis įsmeigia akis į vaikiną, kuris vilki tik paprastą drobinę palaidinę su piemens maišeliu prie šono, o rankose laiko medinę lazdą ir paprastą odinę svaidyklę. Beveik trijų metrų ūgio kovotojas filistinas apsiginklavęs iki dantų – vien vario šarvas sveria apie 57 kilogramus. Ant nugaros milžinui kabo ietis, kurios antgalis sveria apie 7 kilogramus, prie šono – kalavijas, rankoje durklas. Milžino skydnešys laiko sunkų, didžiulį jo skydą. Pasijutęs įžeistas ir paniekintas priešininko menkumo, milžinas kovotojas ima atvirai iš jo tyčiotis, skubotai nusprendęs, kad pergalė – juokų darbas.

Šių dviejų kovotojų susitikimas kovos lauke nulems tolesnę jų tautiečių mūšio eigą. Nugalėtojas savo kariauną ves į pergalę, o nugalėtasis savo tautai užtrauks pralaimėjimą ir vergiją. Pačioje pradžioje kovotojai apsisvaido žodžiais, o vėliau imasi veiksmų. Ant kalvų viena priešais kitą išsirikiavusios kariaunos laukia ir

viską stebi. Vienas kovotojas įsitikinęs savo pergale, o kitas sukalba vilties maldą. Mintyse apsvarstęs, kaip jis pateko į šį konfliktą, berniukas stebi savo priešininką ir laukia tinkamos akimirkos. Kadangi buvo per jaunas kautynėms, teko pasilikti namie ganyti avių. Tačiau tą rytą tėvas išsiuntė jį į kautynių lauką, kad nuneštų broliams nedidelę dovanėlę – šio to užkasti. Broliai supyko, pamatę berniuką stovykloje, mat jie pamanė, kad vaikinai nori paspoksoti į karius. Kaip tik tada milžinas grasinančiai užriaumuoja, ir berniuko širdis užsiliepsnoja iš pasipiktinimo. Jis kaipmat nuėjo pas karalių ir išdėstė savo beprotišką sumanymą. Ir štai dabar jis stovi milžino akivaizdoje. Kiek daug pasirinkimų atvedė jį į šią akimirką.

Milžiniškam kovotojui lėtai artinantis, berniukas laukia tinkamiausios progos – tos trumputės akimirkos, kai jo dar nepasiekė kario ginklai, bet jis pats jau galės tiksliai nusitaikyti į savo taikinį. Juk pirmasis metimas pats svarbiausias – staigus, netikėtas puolimas. Tai žinodamas berniukas pasileidžia tekinas milžino link. Bėgdamas iš maišelio išsitraukia akmenį, įdeda į svaidyklę ir lyg patyręs kovotojas sviedžia jį į tą vienintelę milžino kūno dalį, kurios nesaugo šarvai. Nors jaunuolis tai darė daugybę kartų, tačiau niekada tai neturėjo tokių lemtingų pasekmių.

Milžiniško kario išvaizda įvarydavo siaubo visiems jo priešams, nes jis buvo panašus labiau į kalną nei į žmogų. Kai jis eidavo, žemė drebėdavo. Sunkūs šarvai ir ginkluotė jo nebaugino, nes jis buvo pratęs prie tokio svorio. Jis – čempionas, įpratęs laimėti, įveikiantis puikiausius kovotojus. Ir dabar milžinas numano, kad ši kova ilgai neužtruks, – ir jis neklysta. Jam nespėjus nė priartėti prie priešininko, tas savo svaidykle įsuka nemažą, maždaug teniso kamuoliuko dydžio, nugludintą akmenį ir nusitaiko tiesiai į milžino srėbtuvę. Greičiau už strėlę glotnus akmuo perskrodžia orą ir, milžinui nespėjus nė sureaguoti, lyg kulka susminga jo kakton. Milžinas žnekteli žemėn. Berniukas akimirksniu užšo-

ka ant jo, ištraukia milžino kalaviją ir nukerta jam galvą. Kova baigta. Laimėjimas ir visas grobis atitenka ne iki dantų ginkluotam milžinui, o vikriam piemenukui su svaidykle.

Dovydo ir Galijoto mūšis – tai vienas žinomiausių Biblijos pasakojimų, įkvepiantis viltį daugeliui įvairių kultūrų ir sluoksnių žmonių. Tai pavyzdys, kaip žmogus sugeba įveikti iš pažiūros neįmanomas aplinkybes. Dovydo pergalė prieš Galijotą suteikia viltį kiekvienam nuskriaustajam, silpnesniajam ar prispaustajam. Šis pasakojimas įkvepia jauną žmogų, įsteigusį smulkų verslą tarp galingų, klestinčių konkurentų; merginą, kuri įveikia mirtiną ligą; valdžios engiamus žmones, kurie išdrįsta pasipriešinti vyraujančiai kultūrai ir pačiai valdžiai. Žmonijos istorija kupina tokių pasakojimų apie Dovydą ir Galijotą.

Mes gyvename milžinų pasaulyje, todėl šie pasakojimai mus taip įkvepia. Vieni milžinai atsibastę beldžiasi į mūsų duris, grasinami sumaišyti mus su žemėmis, kiti grūmoja iš tolo, godžiai saugodami pasiglemžtus turtus ir šlovę. Jie laukia ir stebi, kas išdrįs mesti jiems iššūkį. Vieniems besikaupianti skola yra jų didysis milžinas. Kitiems tai gali būti liga – diagnozės, atimančios viltį, ar traumos, sužlugdžiusios svajones. Dar siautėja galingas baimės milžinas – paralyžiuojanti dvejonė, kuri ne vieną verčia trypčioti ar ilgam sukausto depresijos pančiais. Kai kurie milžinai yra įgavę įvairias socialinės neteisybės formas, pavyzdžiui, išnaudojimas ar nekaltų žmonių engimas. Mes gyvename milžinų pasaulyje – tai alkis, ligos, skurdas, korupcija, piktnaudžiavimas, apgaulė, karas, priklausomybė, neapykanta. Vieni milžinai grasina mums iš vidaus, kiti – iš išorės.

Laimė, kad gyvename ne tik milžinų, bet ir jų nugalėtojų pasaulyje – kai paprasti vyrai ir moterys įgyvendina tai, kas iš pažiūros neįmanoma, ir taip pakeičia visos istorijos eigą. Nors

tiesiog daug kartų girdėjome pasakojimą apie Dovydą ir Galijotą, tačiau dažnai pamirštame jo esmę. O juk svarbiausia, kad paprastas piemenukas nukovė milžiną, kuris visą gyvenimą mokėsi karo meno. Šiandien iš istorijos jau žinome, kuo Dovydas tapo nugalėjęs Galijotą, tačiau tądien niekas nežinojo ir nė neįtarė Dovydo pašaukimo dydžio. Nors pranašas Samuelis jau jį patepė ir išsakė pranašiškus žodžius apie jo pašaukimą ir likimą, vis dėlto ilgą laiką Dovydas tebuvo paprastas piemenėlis – iki tos dienos, kai išstojo prieš Galijotą ir jį nugalėjo. Taip ir mes kartais kovojame nelygią kovą, tačiau kaip ir Dovydui mums lemta įveikti milžinus savo gyvenime.

Dovydas savo milžiną įveikė ne todėl, kad buvo kovotojas, jėga ir dydžiu prilygęs Galijotui. Milžiną jis įveikė būdamas savimi – piemenuku. Didį kovotoją jis patiesė žemėn, nes buvo įvaldęs akmenų svaidymo meną, gandydamas tėvo avis. Nors pats to neįtarė, jis daugelį metų šitaip ruošėsi lemiamai dvikovai. Panašiai yra ir mūsų gyvenime – mes turime visa, ko reikia, kad pažabotume ir įveiktume siautėjančius milžinus. Dievas jau numatė mūsų pergalės planą, jau suteikė reikiamus ginklus ir gebėjimus: visi jie slepiasi sukaišioti mūsų kasdienio gyvenimo „kišenėse“. Kova jau yra numatyta, mums tereikia perprasti pagrindines jos taisykles ir principus.

Šioje knygoje, perpasakodamas Dovydo istoriją ir dalydamasis savo asmenine patirtimi, pateiksiu dvylika paprastų principų, praktinių taisyklių, kurios padės įveikti gyvenime išskylančias kliūtis. Užtektinai prisižiūrėjau, kaip žmonės dėl nežinojimo įkliūva į milžinų gniaužtus. Gana! Neleiskime aplinkybėms formuoti ir nulemti mūsų likimo! Atėjo laikas gyventi tuo, ką per savo mirtį mums atvėrė Jėzus. Metas įgyvendinti savo pašaukimą ir tapti tikrais milžinų nugalėtojais, kuriais būti esame sukurti. Atėjo metas įtvirtinti Dievo karalystę čia, žemėje.